

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. 2. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Cihláře a soudců JUDr. Petry Benešové a JUDr. Kateřiny Radkovské v trestní věci obžalovaného Karla M., narozeného xxx a poškozených Marie K., narozené xxx, Igora Š., narozeného xxx, Magdaleny Š., narozené xxx a E. Š., narozené xxx proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 14. 9. 2020, sp. zn. 29 T 28/2020, a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o uložení trestu a ve výroku o náhradě škody ohledně poškozené Marie K.

Podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu se při nezměněném výroku o vině a náhradě škody ohledně poškozených Magdaleny Š., Igora Š., E. Š. znovu rozhoduje tak, že obžalovaný Karel M. se odsuzuje i za sbíhající přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 4 T 13/2018 ze dne 10.4.2018 podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 / pěti / let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 7 / sedmi / let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň zrušuje výrok trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 4 T 13/2018 ze dne 10. 4. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Marii K., nar. xxx bytem xxx, xxx škodu ve výši 87 626,- Kč za bolestné ve smyslu § 2958 občanského zákoníku.

Odvolání poškozených Magdaleny Š., Igora Š., E. Š. se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 14. 9. 2020, sp. zn. 29 T 28/2020 byl obžalovaný Karel M., narozený xxx, uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 a 4 trestního zákoníku a přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 3 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit tak, že dne 13.3.2018 v 14:36 hodin v Praze 10, ulice Švehlova, ve směru od ulice Průběžná, v pravém jízdním pruhu, řídil osobní motorové vozidlo značky Škoda Fabia, RZ xxx, které měl půjčeno od majitelky vozidla, xxx Barbory M., nar. xxx, se kterým vjel rychlostí nejméně 43 km/h na přechod pro chodce v ulici Švehlova u zastávky tramvaje „Obchodní centrum Hostivař“, ačkoli na světelném signalizačním zařízení svítil pro příjíždějící vozidla ve dvou jízdních pruzích ve shodném směru signál s červeným světlem „Stůj“ a na přechod pro chodce již z obou stran vstoupili do vozovky chodci, v prostoru přechodu pro chodce se čelně střetl levou přední částí vozidla se skupinkou chodkyň poškozených Olgy Š., nar. xxx, Márie H., nar. xxx, Ireny F., nar. xxx, a Marie K., nar. xxx, které přecházely vozovku zleva doprava, kdy v levém jízdním pruhu ve shodném směru již zastavilo před přechodem pro chodce motorové vozidlo, pro které měl omezený výhled na levou část přechodu pro chodce, přesto v době cca 1,3 sekundy před střetem v místech 14,5 metru před přechodem pro chodce učinil vyhybací manévr směrem vlevo, aby se vyhnul skupině chodců přecházejících z pravé strany, aniž by začal brzdít, místo aby před přechodem pro chodce zastavil, ačkoli vzhledem k rychlosti, kterou jel, a vzdálenosti, ve které se nacházel v době změny světelného signálu mohl vozidlo včas zastavit, čímž porušil důležité povinnosti vyplývající z postavení řidiče, stanovené v § 5 odst. 1 písm. b), § 5 odst. 2 písm. f) a § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), podle kterých byl povinen sledovat situaci v provozu na pozemní komunikaci, neohrozit chodce, který přechází pozemní komunikaci po přechodu pro chodce, před kterým byl povinen vozidlo zastavit z důvodu pohybu chodců a z důvodu signálu s červeným světlem „Stůj“, čímž způsobil poškození Olze Š. a poškození Márii H. mnohočetná zranění, na jejichž následky na místě zemřely, poškozené Ireně F., byť nedošlo ke střetu s vozidlem, způsobil zlomeninu dolní části vřetenní kosti vlevo se zkratem a úhlovým posunem a podvrtnutí a natažení měkkých tkání krční a bederní páteře, čímž byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu delší šesti týdnů, a poškození Marii K. způsobil kožní oděrky v oblasti pravého předloktí, vícečetné podkožní krevní výrony v oblasti lokte, zlomeninu vnitřního hrbolu holenní kosti vlevo s prolomením kloubní plochy, odlomení hlavičky lýtkové kosti vlevo, nitrokloubní zlomeninu dolní části vřetenní kosti s odlomením bodcovitého výběžku loketní kosti s výrazným úhlovým posunem a luxační zlomeniny zevního a vnitřního kotníku vpravo s vykloubením hlezenní kosti s nutností operačního zákroku, čímž byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu delší šesti týdnů.
2. Obžalovaný byl za tyto přečiny i za sbíhající přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 4 T 13/2018 ze dne 10.4.2018, podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 /sedmi/ let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 7 /sedmi/ let. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 4 T 13/2018 ze dne 10.4.2018, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

3. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškozená Marie K., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, poškozený Igor Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, poškozená Magdaléna Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx a poškozená E. Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, xx, odkázání se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti předmětnému rozsudku podali včas odvolání obžalovaný a poškození Marie K., Igor Š., Magdaléna Š. a E. Š.
5. Obžalovaný své odvolání odůvodňuje tím, že v napadeném rozsudku došlo k vadnému právnímu posouzení jednání obžalovaného. Soud I. stupně dle něj pochybil, když neakceptoval návrh na doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem. Dále soud I. stupně pochybil, když neprovedl výslech lékařky, na jejíž lékařské zprávě je založen posudek znalce MUDr. E. Také vyměřený trest považuje za nepřiměřeně přísný, vzhledem k věku, zdravotnímu stavu a spolupráci obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení. Obžalovaný tedy Městskému soudu v Praze navrhuje, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
6. Poškozená Marie K. své odvolání odůvodňuje tím, že dle ní byly splněny zákonné předpoklady pro přiznání nároku na bolestné. Navrhuje tedy Městskému soudu, aby napadené rozhodnutí v části týkající se výroku o náhradě škody poškozené K. zrušil a sám rozhodl o nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy.
7. Poškození Igor Š., Magdaléna Š. a E. Š. v odůvodnění svého odvolání uvádějí, že dle jejich názoru není třeba je dále detailně vyslyšet, čímž soud I. stupně odůvodnil odkázání jejich nároku na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť vše podstatné již bylo zjištěno orgány činnými v trestním řízení. Soud I. stupně tedy věc nesprávně právně posoudil a poškození tedy navrhuje Městskému soudu v Praze, aby předmětnou část napadeného rozsudku zrušil a ve věci dále sám rozhodl tak, že obžalovaný M. má povinnost náhrady nemajetkové újmy ve výši 650 000 Kč ve vztahu k poškozenému Igoru Š., 600 000 Kč ve vztahu k poškozené Magdaléně Š. a 100 000 Kč ve vztahu k poškozené E. Š.
8. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného výroku předcházelo, přihlížející přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl a dospěl k závěru, že odvolání poškozené Marie K. je důvodné a odvolání obžalovaného a poškozených Igora Š., Magdalény Š. a E. Š. důvodná nejsou.
9. Odvolací soud se nejprve zabýval přezkumem výroku o vině napadeného rozsudku. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí a provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a skutková zjištění, k nimž na základě takového hodnocení důkazů dospěl jsou úplná a neskýtají pochybností o své správnosti. Na správná skutková zjištění pak navazuje i správná právní kvalifikace žalovaného jednání. Odvolací soud se plně ztotožňuje se zcela správnou argumentací nalézacího soudu a plně na ni odkazuje. Odvolací soud nemá za to, že by bylo potřeba provést další důkazy nad rámec těch již provedených nalézacím soudem, neboť provedené důkazy plně postačují k učinění skutkových zjištění v potřebném rozsahu. Trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo

ohrožení nezpůsobí, nebo nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Odvolací soud nemá nejmenších pochybností o správnosti skutkových zjištění napadeného rozsudku v tom, že vědomí obžalovaného nebylo žádným způsobem ovlivněno nějakou náhlou zdravotní nevolností či mdlobami. Obžalovaný sám připustil, že si pamatuje, že viděl, že je červená, nevěděl, z jakého důvodu nestavil, protože jel stále stejnou rychlostí, pak si pamatoval až náraz do předního skla. Pak zastavil u výjezdu z benzínové stanice, poté ještě přeparkoval. Nezpomaloval, jel stejnou rychlostí, viděl červenou a říkal si, že musí zastavit, ale nezačal brzdit. Nadto i z výpovědí ostatních svědků, kteří popisovali jednání obžalovaného bezprostředně po nehodě, odvolací soud nezjistil nic, co by mělo nasvědčovat i byť krátkodobé ztrátě vědomí či vidění. Důvody k doplnění dokazovaná výslechem ošetřující lékařky a doplnění znaleckého posudku MUDr. E. tedy ani odvolací soud nepovažuje za nutný. Nad rámec argumentů nalézacího soudu pak považuje odvolací soud za nutné zdůraznit, že obžalovaný sám uvedl, jednak že pocíťoval před nehodou únavu, jednak že si svých zdravotních obtíží, které by měly být zdrojem údajné ztráty vědomí či vidění, byl vědom. Nad to obdobnou nehodu způsobil již v krátké době před spácháním nyní posuzovaného činu a byl za ni odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. 4. 2018, sp. zn. 4 T 13/2018, a v kartě řidiče má několik záznamů. Přes tyto zcela nepochybně alarmující okolnosti obžalovaný nevyhledal pomoc lékaře, rozhodl se opět řídit automobil, aniž by evidentně věnoval zvýšenou pozornost svému zdravotnímu stavu, případné únavě a minulým negativním zkušenostem. Tedy, i kdyby nevěděl, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem způsobit, tak vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům o tomto vědět měl a mohl, a je za toto jednání odpovědný.

10. Při přezkumu výroku o trestu dospěl odvolací soud k názoru, že vzhledem k věku a zdravotnímu stavu obžalovanému a vzhledem ke skutečnosti, že není recidivistou, postačí k naplnění účelu trestu i působení na pachatele trestem kratšího trvání. Soud proto ve výroku o trestu napadený rozsudek zrušil a znovu rozhodl tak, že podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu se při nezměněném výroku o vině a náhradě škody ohledně poškozených Magdalény Š., Igora Š., E. Š. znovu rozhoduje tak, že obžalovaný Karel M. se odsuzuje i za sbíhající přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 4 T 13/2018 ze dne 10.4.2018 podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 / pěti / let a podle § 56 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.
11. Při přezkumu výroku o náhradě škody poškozeným Magdaléně Š., Igoru Š. a E. Š. dospěl odvolací soud k názoru, že rozhodnutí soudu I. stupně v této věci považuje za naprosto správné, neskýtající pochybnosti o své správnosti a plně na ně odkazuje a jako taková tedy odvolání těchto poškozených podle § 256 tr. řádu zamítl.
12. Při přezkumu výroku o náhradě škody poškozené Marii K. dospěl odvolací soud k názoru, že zmocněncem poškozené byly předloženy veškeré doklady plně prokazující výši jejího nároku, proto odvolací soud výrok o náhradě škody poškozené Marie K. zrušil a znovu rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Marii K., nar. xxx bytem xxx, xxx škodu ve výši 87 626 Kč za bolestné ve smyslu § 2958 občanského zákoníku.
13. Odvolací soud tak přistoupil k postupu podle § 258 odst. 1 písm. e), f) tr. řádu a napadený rozsudek zrušil toliko ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 17. února 2021

JUDr. Jaroslav Cihlár, v.r.
předseda senátu